

jeg i ethvert Fald ikke tror blot paa Grund af den Linie, som her er anført om Autoriteterne.

Men saa har man jo her gjort dette, som for mig er et slaaende Bevis paa, hvorledes man gaar planløst til Værks, at medens man ved Rødby Havn ikke vil give mere fra Statskassens Side end Halvdelen, vil man ved Sæby Havn give $\frac{3}{4}$. Nu er Rødby jo en lille By og Sæby en lille By. Jeg tror, at de staa omtrent i Klasse med hinanden. Rødby er muligvis endnu ringere end Sæby; ikke desmindre foretrækker man Sæby. Den skal have $\frac{3}{4}$, medens den anden faar $\frac{1}{2}$. Jeg tror, at det er urigtigt, og det er i alle Tilfælde planløst.

Maa jeg som Eksempel paa, hvor lidt man ønsker at have Konsekvens i Finansloven, gøre opmærksom paa nogle Bevillinger, som findes paa Finanslovsforslaget paa § 26. Jeg siger derved til Bevillingerne til 2 Tuberkulosehospitaller. Den første findes under Nr. 47 og angaar Tilskud til Opførelse af Sct. Josephs Søstrenes Sanatorium og yderligere Tilskud til sammes Tuberkulosehospital i Esbjerg, 84,100 Kr. Denne Bevilling blev allerede sat ind ved anden Behandling, og jeg kan henvise til Betænkningen fra Folketingsudvalget, Tillæg B., Sp. 653—56. For det første turde jeg gøre opmærksom paa, at den Bekostning, der her er Tale om, vil udgøre 5,800 Kr. pr. Seng, medens den paa den anden Bevilling, jeg straks skal nævne, kun er 4,500 Kr. Der er altsaa en ganske betydelig Forskel, som man ganske rolig lader passere. Men saa er der det, at Sct. Josephs Søstre, som ville have dette Bidrag, her er Tale om, til deres Hospital, foruden det sædvanlige Bidrag, som er fastsat i Tuberkuloseloven til 1,250 Kr. pr. Seng, begære et Tillæg af 15 pCt. „paa Grund af den i de sidste Aar stedfundne Stigning af Materialpriser og Arbejdsløn“. Og det anbefales og vedtages uden videre. Men saa kommer Julemærkekomiteen. Den vil ogsaa have Bidrag, og den forlanger — det staa under § 26 III. Nr. 67 — en Bevilling paa 151,250 Kr. Herom findes en Skrivelse i Bilagene til tredje Behandling, Tillæg B., Sp. 1719. Den hele Bekostning ved Opførelsen vil blive 550,000 Kr. Det er, som jeg sagde, kun 4,500 Kr. pr. Seng, altsaa betydeligt billigere end ved det andet Hospital. Men Komiteen forlanger kun det almindelige Bidrag af 1,250 Kr. pr. Seng. Nu kan man naturligvis sige: Ja, de forlange ikke mere, hvorfor saa give mere? Nej; det kan godt være. Men saa skal man give de andre

mindre — der bør dog være Mening og Konsekvens i al Ting —, naar Grunden til, at man skal give det første Bidrag, er den, at man paastaar, at Materialpriserne skulle være stegne; Forholdet vil dog højst sandsynligt snarere være det, at Materialpriserne ville blive billigere i den kommende Tid, end at de ville blive højere. Jeg nævner denne Inkonsekvens, fordi man har disse to Ting paa samme Tid; i samme Aandedræt giver man den ene et Bidrag beregnet paa den ene Maade, og den anden et Bidrag beregnet paa den anden Maade.

Paa samme Maade skal jeg nævne Bevillingen til „Adserbølgaard“ Optagelseshjem, som findes i § 26 III. under Nr. 57. Derom siges der i Bilagene til tredje Behandling, Tillæg B., Sp. 1883, at det er en lille Ejendom, som med alt muligt, Inventarium, Besætning, Varebeholdning osv., er vurderet til 36,481 Kr. Paa denne lille Ejendom ønske nu de Herrer, der eje den, at opføre en Bygning, en Hovedbygning, som de kalde det, med en Bekostning af 35,000 Kr., altsaa omtrent ligesaa meget, som hele Ejendommen er vurderet til. Og dette Beløb ville de tilvejebringe ved, at Staten skal yde Penge dertil. Det forekommer mig, at det ikke er nogen heldig Maade at gaa frem paa. Man kan ikke af, hvad der foreligger, se, at der i mindste Maade agtes ført Kontrol med de foreliggende Planer, med, hvorledes disse Bygninger skulle opføres, hvorledes de skulle indrettes; intet ved man derom. Men hvad man derimod kan se af denne Skrivelse, ogsaa af denne Bevilling, sammenholdt med en anden Bevilling, det er, at det blot gælder om at tage Munden dygtig fuld. For naar man blot gør det, faar man maaske ret ubeset, hvad man forlanger. Der findes nemlig paa samme Paragraf under Nr. 48 en første Del af et treaarigt Tilskud til Driften af „Hedehjemmet Lyng“, 2,000 Kr. Det er til Driften. Ærede Medlemmer ville maaske have bemærket, at ved „Adserbølgaard“, som jeg omtalte, var der ligeledes Tale om et treaarigt Tilskud af 2,000 Kr. aarligt til Driften. Nu er „Hedehjemmet Lyng“ en privat Anstalt, der ganske og aldeles svarer til „Adserbølgaard“, har ganske det samme Formaal, nemlig at optage løsladte Fanger og have dem der i nogen Tid. Men medens „Hedehjemmet Lyng“ trænger til at faa Bygninger opførte, til at udvide de Bygninger, det har, og i Virkeligheden ikke kan undvære dem, var Bestyrelsen for det saa beskeden — idet den ikke troede, at man kunde forlange mere — kun at bede Staten om de